

dem, der er blevet fordrevet af konflikten. UNHCR og dets partnere har ydet beskyttelse og humanitær assistance i et stadig mere problematisk sikkerhedsmiljø og understreget vigtigheden af behovet for en fredelig politisk løsning, som vil fjerne grundårsagerne til den humanitære nødsituation, der har udviklet sig.

3. Holbrooke-Milosevic-forliget af 13. oktober 1998, efterfulgt af aftalerne mellem regeringen for Forbundsrepublikken Jugoslavien og OSCE på den ene side og NATO på den anden side, skabte et midlertidigt ophold i kampene. Opstillingen af de 1300 observatører fra OSCE's Kosovo-mission og tilbagetrækningen af Serbiske/Jugoslaviske sikkerhedsstyrker fremkaldte en grad af tillid til, at en våbenhvile ville holde, og at politiske forhandlinger kunne lykkes. Der fulgte en midlertidig rolig periode, som tillod dem, der var blevet tvunget til at slå lejr i det fri, at søge husly, gjorde det muligt for nogle af dem, der var blevet fordrevet fra deres hjem at vende tilbage samt muliggjorde implementering af større humanitære beskyttelses- og nødhjælpsoperationer. Samtidig påtog Kontaktgruppen og andre stater sig på den politiske front at iværksætte intensive bestræbelser på at komme frem til en politisk løsning, som kulminerede i Rambouillet- og Kleber-forhandlingerne. Desværre førte disse bestræbelser ikke til den politiske afklaring, man havde håbet på.

4. I slutningen af december 1998 udbrød der igen kampe i Kosovo, og de blev skærpet og spredte sig til sidst til områder, der tidligere ikke havde været påvirket af urolighederne, som for eksempel langs med grænsen til Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Der optrådte nye fordrivelser kombineret med nye fordrivelser af dem, der allerede var blevet fordrevet, og denne situation accelererede. Efter runden af Rambouillet-forhandlinger begyndte serbiske styrker igen nedbrænding af hjem og ødelæggelse af landsbyer, hvilket ikke var blevet set siden september 1998, og UCK-provokation i form af drab og forsvundne mennesker samt angreb på politiet og andre sikkerhedsstyrker blev mere intensive. Pr. 24. marts 1999 vurderede UNHCR, at der var omkring 260.000 (gamle og nye) fordrevne personer i Kosovo.

5. Med begyndelsen af NATO's (North Atlantic Treaty Organization) luftangreb mod militære mål i Forbundsrepublikken Jugoslavien, herunder i Kosovo-provinzen den 24. marts 1999,

gik Kosovo-krisen ind i en ny fase. I løbet af de otte dage fra den 24. marts til 2. april blev 220.000 fordrevet med magt fra Kosovo til Albanien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Montenegro. Antallet af mennesker, der flygter til eller er internt fordrevet i andre dele af Serbien, er ikke kendt, men det kan antages, at der er forekommet fordrivelse, hvilket skaber yderligere humanitære behov. Der er også blevet registreret nyankomne flygtninge i Bosnien og Hercegovina, Ungarn, Rumænien og Tyrkiet, samt en række andre lande, herunder medlemslande i den Europæiske Union (se også HIWG/99/3).

III. OMFANGET AF DEN HUMANITÆRE NØDSITUATION

6. Til trods for alle bestræbelser har fordrivelsen nået et dramatisk omfang, hvilket lægger en kæmpemæssig byrde på modtagerlande som for eksempel Albanien, Bosnien og Hercegovina samt Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, som er dårligt udrustede til at håndtere en massetilstrømning af flygtninge. Omfanget af den nuværende nødsituation går ud over de værste scenarier, man tidligere havde forudset i de Forenede Nationers eventualitetsplan for området, og har tvunget de Forenede Nationer til at revidere sine eventualitetslofter betydeligt med henblik på planlægning i hele dette område (se tabel nedenfor). Den voksende usikkerhed førte til, at de Forenede Nationer tvang alt personale til at forlade Kosovo den 23. marts 1999. På det tidspunkt var der over 260.000 internt fordrevne personer. På samme tidspunkt var der ca. 7.000 kroatiske serbiske flygtninge tilbage i Kosovo og over 500.000 flygtninge i Forbundsrepublikken Jugoslavien (eksklusive Kosovo), som Forbundsrepublikken Jugoslavien havde været vært for i flere år.

7. Eftersom der ikke har været nogen international FN-tilstedeværelse, er der ikke fremkommet mange oplysninger om, hvor mange mennesker der er fordrevet i selve Kosovo eller Forbundsrepublikken Jugoslavien efter 24. marts. Der kan ikke være megen tvivl om, at antallet må være stort og deres lidelser store. Når oplysninger er til rådighed og den sikkerhedsmæssige situation tillader det, skal nødhjælp til flygtninge og fordrevne mennesker i alle dele af Forbundsrepublikken Jugoslavien indregnes i en revision af de Forenede Nationers akkumulerede organi-